CHƯƠNG 2260

Thẻ Điểm Thần, đánh cược một phen

“Được!” Hạ Nhân nói: “Ta nhất định sẽ lĩnh hội thật tốt!”

“Có điều, sư huynh có biết, ban đầu Thất Chú Thư vốn phải có ba mươi sáu trang, về sau càng lúc càng ít, đến bây giờ chỉ còn lại bảy trang thôi!”

“Mất mát nghiêm trọng như vậy, sau này có thể lĩnh hội được hay không cũng khó nói!”

“Nhưng trên đời không có đạo lý bất biến, chuyện đời như thủy triều, có lúc lên thì cũng có lúc xuống!”

“Thất Chú Thư đã có thể thất lạc thì cũng có thể được bổ sung hoàn chỉnh!”

“Hãy tin vào khí vận và nhân quả, mọi chuyện trong cõi u minh tự có định số!”

Nói xong những lời ấy, Vương Đôn lại cười ha hả, nói: “Nghiêm túc quá rồi, thôi bỏ đi, chuyện sau này để sau này tính, lão đệ... ta còn một thứ muốn đưa cho đệ!”

Trong lúc nói chuyện, Vương Đôn lại lấy ra ba tấm thẻ gần như giống hệt nhau.

Trên mỗi tấm thẻ đều lóe lên khí tức thần thánh.

Nhìn thấy thứ này, Hạ Nhân lập tức phấn chấn tinh thần.

Bởi vì trước đây, mỗi lần Vương sư huynh lấy thẻ ra, hiệu quả đều vô cùng lợi hại.

Có Thẻ Thế Mạng, có thẻ Năm Năm Chia Đều, có thẻ Trải Nghiệm Đại La Kim Tiên Ba Ngày, còn có Bùa Chuyển Dời Tình Yêu.

Hạ Nhân mong ngóng đã lâu, lập tức thu ba tấm thẻ vàng vào tay.

Vương Đôn nói: “Đây là... Thẻ Điểm Thần!”

“Thẻ Điểm Thần?” Hạ Nhân hơi sững người.

Vương Đôn giải thích: “Phong hiệu điểm thần, đệ biết chứ?”

Hạ Nhân hiểu ra: “Biết...”

Vương Đôn tiếp tục nói: “Ba tấm thẻ này có thể lần lượt dung hợp với ba người!”

“Nhớ kỹ, mỗi lần chỉ có thể dung hợp với một người!”

“Sau khi dung hợp, lần tới nếu có cơ hội phong hiệu điểm thần, người trở thành phụ thần sẽ là người đã dung hợp với Thẻ Điểm Thần!”

“Như vậy sẽ có hai lợi ích!” Vương Đôn giơ một ngón tay lên, nói: “Thứ nhất, có thể giúp một đệ tử tuyệt huệ của đệ tiến giai lên Thần Đế cảnh!”

“Thứ hai, có thể tránh cho chính đệ bị điểm thần!”

Hạ Nhân hiểu rồi: Đúng vậy, có Thẻ Điểm Thần, người tiếp theo có được tư cách điểm thần chỉ có thể là người này, tuyệt đối không thể là ta. Như vậy chẳng phải đã tránh được kết cục bản thân bị điểm thần hay sao?

“Nghịch thiên quá rồi!” Hạ Nhân tê dại cả người: “Vương sư huynh, thứ nghịch thiên như vậy mà huynh cũng có... Cái này, cái này, cái này... Chẳng khác nào đưa thẳng lên Thần Đế!”

“Đừng nói nhảm... nghe ta nói hết đã... thẻ thì ta đưa đệ, nhưng ta có một yêu cầu!” Vương Đôn rất ít khi đưa ra điều kiện với Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: “Sư huynh cứ nói!”

Vương Đôn dùng ngón tay gõ nhẹ lên tấm thẻ hai cái: “Ba tấm thẻ, một tấm đệ được tự do phân phối, đệ cho ai dùng ta không quản, nhưng dù thế nào cũng phải để lại cho bảo bối sư điệt của ta một tấm. Ta nói là Lạc Băng Dao, nhớ chưa? Con bé này, ta thích.”

“Còn nữa, để lại cho đại di tử của ta một tấm... Haiz... ta có lỗi với Trọng Hoa, chút nhân quả phúc báo này cứ để cho nhị tỷ của nàng ấy đi!”

Hạ Nhân mỉm cười: “Yên tâm đi!”

“Còn nữa!” Vương Đôn cười nói: “Thẻ của ta không giống với phong hiệu điểm thần kia.”

“Hê hê hê... Phong hiệu điểm thần, một khi đạt đến Thần Đế cảnh tầng một thì vĩnh viễn không thể tiến vào tầng hai!”

“Nhưng Thẻ Điểm Thần của ta không có hạn chế này, có thể tùy ý tu luyện, sau này đạt thành chính thần cũng chưa chắc là không thể!”

Vương Đôn ghé sát bên Hạ Nhân, nói: “Bỏ vào Tụ Bảo Bồn xem có thể cường hóa được không?”

Những thứ Vương Đôn đưa, có thứ có thể cường hóa, cũng có thứ không thể cường hóa.

Hắn đặt những tấm thẻ vào Tụ Bảo Bồn.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Hạ Nhân và Vương Đôn trò chuyện về một số chuyện tu hành. Hắn lại truyền thụ cho Vương Đôn hai pháp môn Thiên giai cực phẩm là【Quyết Tiềm Long Hối Tích】và【U Minh Tịch Hồn Thuật】.

Một môn có thể che giấu thần khiếu của bản thân, một môn có thể che giấu khí tức.

Nửa năm sau, hắn nhìn Tụ Bảo Bồn: không được cường hóa.

Bởi vì những tấm thẻ không biến thành hai tấm.

“Không được!” Hạ Nhân lắc đầu, nói: “Vật này của huynh thật sự quá nghịch thiên!”

“Được rồi!” Vương Đôn nói: “Lão đệ... ta đi đây!”

Hắn phất tay, trực tiếp biến mất không thấy.

Sau khi Vương Đôn rời đi, Hạ Nhân đương nhiên tiếp tục bế quan!

Về việc rốt cuộc nên đưa ba tấm Thẻ Điểm Thần này cho ai sử dụng, Hạ Nhân cũng hơi khó phân chia.

Nhưng tấm còn lại thì phải chọn một người trong số Khổng Kiều Kiều, Tô Chân Chân và Chu Thanh My để phân phối.

Sáu trăm năm sau, Hạ Nhân đã tu luyện 【U Minh Tịch Hồn Thuật】 sau khi cường hóa đến cảnh giới viên mãn!

Đồng thời, hắn lại tu luyện một lượt thần thông Ba Mươi Hai Đại Trượng Phu. Lần này hắn dựa theo thân thể của Bách Lý Hồng Hà để tu luyện, không sai lệch một chút nào.

Đầu tiên, Hạ Nhân dùng thần thông Ba Mươi Hai Đại Trượng Phu hóa thành hình dạng của Bách Lý Hồng Hà, sau đó lại dùng U Minh Tịch Hồn Thuật chuyển hóa khí tức thành khí tức của Bách Lý Hồng Hà.

Bây giờ, cho dù Thần Đế đích thân đến cũng đừng hòng phân biệt thật giả.

Sau khi tu thành hình dạng Bách Lý Hồng Hà, Hạ Nhân lại gọi bản tôn Bách Lý Hồng Hà trong thiên điện tới.

Hai người cởi quần áo, tỉ mỉ đối chiếu với nhau.

Nếu còn chỗ nào chưa hoàn mỹ, Hạ Nhân cũng sẽ cố gắng chỉnh sửa.

Trong mắt Thần Hoàng, dù chỉ là khác biệt nhỏ bé nhất cũng sẽ bị nhìn ra sơ hở.

“Được rồi!” Hạ Nhân nói: “Đã hoàn mỹ rồi!”

“Bách Lý đạo hữu, đắc tội!”

“Không sao!” Bách Lý Hồng Hà mặc quần áo vào: “Hạ đạo hữu, từ hôm nay trở đi, an nguy của Bách Lý gia phải nhờ cả vào ngươi!”

Tiếp đó, Hạ Nhân tiếp tục bế quan lĩnh hội đạo pháp.

Ngoài việc lĩnh hội Không Gian đạo pháp chủ tu, hắn còn tiện thể nuốt một ít bản nguyên sức mạnh.

Những năm qua, bản nguyên sức mạnh ấy đương nhiên cũng đã được Hạ Nhân cường hóa.

Mắt thấy ngày đại tỷ thí càng lúc càng đến gần, lúc này Bách Lý Lục Nghi lại tới.

“Không ổn rồi!” Bách Lý Lục Nghi nhìn Hạ Nhân, nói: “Đại tỷ thí sắp tới đã có một số thay đổi so với những năm trước!”

Hạ Nhân hỏi: “Thay đổi? Ý là sao?”

Bách Lý Lục Nghi nói: “Chúng ta đã cài người do thám trong Thiên Ngô gia!”

“Tương tự, Thiên Ngô gia chắc chắn cũng có người do thám trong Bách Lý gia chúng ta!”

“Chúng ta tìm kiếm tin tức của ngươi khắp nơi, e rằng từ lâu đã truyền đến tai Thần Hoàng nhà bọn họ!”

“Vì vậy lần tỷ thí này, ngoài phần tỷ thí sức chiến đấu vốn có, còn thêm một phần nữa!”

Hạ Nhân hỏi: “Thêm gì?”

Bách Lý Lục Nghi nói: “Thêm phần tỷ thí về lực lượng nguyền rủa...”

Nàng tiếp tục nói: “Thiên Ngô gia đã biết chúng ta đang tìm ngươi, cũng biết ngươi tu luyện Không Gian đạo pháp, có lẽ lo ngươi giả danh thay thế, nên bọn họ đề nghị trong lần tỷ thí này thêm phần kiểm tra lực lượng nguyền rủa!”

“Nếu không vượt qua được phần tỷ thí lực lượng nguyền rủa thì sẽ bị loại ngay lập tức!”

Bách Lý Lục Nghi cười khổ: “Lực lượng nguyền rủa không thể thành công trong một sớm một chiều. Tu sĩ bình thường dù tu luyện vài trăm nguyên hội cũng chưa chắc có hiệu quả, ngươi tuy thiên phú dị bẩm nhưng cũng cần thời gian tích lũy!”

“Không có thời gian tích lũy, ngươi thật sự không thể vượt qua!”

Hạ Nhân nói: “Vậy để Hồng Hà tham gia phần tỷ thí lực lượng nguyền rủa ở cửa thứ nhất, ta tham gia cửa thứ hai!”

“Không được!” Bách Lý Lục Nghi nói: “Cửa thứ nhất và cửa thứ hai được tiến hành liên tục, giữa chừng không có bất kỳ thời gian nào để đổi người!”

Hạ Nhân cũng từng nuốt vài đoàn bản nguyên đạo pháp nguyền rủa, nhưng lực lượng nguyền rủa tu luyện ra được lại ít đến đáng thương.

Đừng nói so với cường giả Thần Tôn cảnh, ngay cả so với tu sĩ Thần Quân cảnh cũng không bằng!

“Vẫn còn cách!” Hạ Nhân hít sâu một hơi, nói: “Chuẩn bị cho ta hai phần bản nguyên nguyền rủa lục phẩm, cùng với pháp môn tu luyện lực lượng nguyền rủa. Bây giờ ta bắt đầu tu luyện!”

“Không kịp đâu!” Bách Lý Lục Nghi nói: “Chỉ có ba nghìn năm, ngươi căn bản không kịp!”

Hạ Nhân nói: “Không biết được, cứ đánh cược một phen đi!”

“Đến lúc đó nếu thật sự không được thì ta cũng hết cách!”

Lực lượng nguyền rủa mà người khác tu luyện, tích lũy qua mấy nghìn nguyên hội, đương nhiên không phải thứ hắn có thể đuổi kịp chỉ trong chớp mắt.

Tuy nhiên, Hạ Nhân có thể sửa công pháp tu luyện thành Thiên giai cực phẩm, hơn nữa bản nguyên cũng có thể cường hóa thành cực phẩm.

Ngoài ra, trên người Hạ Nhân còn có Thất Chú Thư.

Bản thân Thất Chú Thư đã có thể khuếch đại lực lượng nguyền rủa của chính mình, vậy sau khi khuếch đại rồi đem đi kiểm tra thì sao?

Hạ Nhân cảm thấy hoàn toàn có thể đánh cược một phen.

CHƯƠNG 2261

Tâm lực tám mươi

Bách Lý Lục Nghi lại đưa cho Hạ Nhân hai món đồ.

Một món là phương pháp tu luyện sức mạnh nguyền rủa!

Ngoài ra còn có hai đoàn bản nguyên nguyền rủa lục phẩm.

Hạ Nhân ném pháp môn nguyền rủa vào Tụ Bảo Bồn trước.

Công dụng: Phương pháp tu luyện một loại thuật nguyền rủa, sau khi tu luyện, sức mạnh sẽ phát ra từ tâm.

Tiếp đó, hắn tiếp tục cường hóa, ném bản nguyên sức mạnh nguyền rủa lục phẩm vào trong.

Bản nguyên nguyền rủa trong người Hạ Nhân vốn đã được cường hóa sẵn. Hắn cầm một viên bản nguyên ngũ phẩm nuốt vào, sau đó dùng 【Thiên Chú Tâm Lực Pháp】 luyện hóa.

Sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể tự nhiên phát sinh.

Đồng thời, hắn cũng bắt đầu luyện hóa Thất Chú Thư.

Vừa luyện hóa tầng thứ nhất, thần niệm của Hạ Nhân đã bị kéo vào không gian hư vô tràn ngập khí tức tà ác kia.

Hắn nghe thấy cuộc đối thoại của hai giọng nói.

Mãi cho đến khi hoàn toàn luyện hóa Thất Chú Thư.

Chớp mắt, hơn ba nghìn năm đã trôi qua.

Hạ Nhân nuốt một viên bản nguyên nguyền rủa ngũ phẩm và một viên bản nguyên nguyền rủa lục phẩm.

Vì thời gian có hạn, hắn chỉ có thể nuốt từng ấy.

Trong cơ thể, hắn cũng tự nhiên tu luyện được một chút sức mạnh nguyền rủa, nhưng không tính là nhiều.

Lần này, Bách Lý Lục Nghi dẫn theo Bách Lý Hồng Hà đến đạo tràng tạm thời của Hạ Nhân.

“Hạ đạo hữu... sức mạnh nguyền rủa tu luyện thế nào rồi?” nàng hỏi.

Trong lúc nói, nàng phất tay, lại lấy ra một tấm bia đá.

Tấm bia đá không lớn, chỉ cao ba thước.

Trên tấm bia đá cao ba thước phủ kín đủ loại đường vân phức tạp, bên trên còn có chín rãnh lõm.

Bách Lý Hồng Hà đặt chín khối thần kim thượng phẩm vào các rãnh lõm. Ngay sau đó, trên tấm bia lập tức có ánh sáng lưu chuyển, hiện ra một lớp màng sáng trận pháp màu xanh mực.

“Đây là trận pháp dùng để kiểm tra sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể ngươi. Chỉ cần đưa sức mạnh nguyền rủa mà ngươi tu luyện được vào trong đó là được!”

Bách Lý Lục Nghi nhìn Hạ Nhân: “Hạ đạo hữu... ta biết ngươi đã cố gắng!”

Hạ Nhân gật đầu, sau đó đưa tay áp lên lớp màng sáng trận pháp màu xanh mực. Tâm lực nguyền rủa trong cơ thể không ngừng tuôn ra.

Trong nháy mắt, ánh sáng xanh mực bừng lên rực rỡ.

Sau một tràng tiếng đinh đinh leng keng, trên tấm bia đá hiện ra một hàng số liệu.

“Cái này...” Bách Lý Lục Nghi kinh hãi thất sắc, nói: “Cái này cái này cái này... năm mươi bốn?”

“Hạ Nhân, quả nhiên không hổ là tuyệt thế thiên tài! Chỉ dùng thời gian ba nghìn năm ngắn ngủi mà đã tu luyện ra sức mạnh nguyền rủa năm mươi bốn?”

Hạ Nhân hỏi: “Năm mươi bốn này tính là nhiều hay ít?”

Nghe Hạ Nhân hỏi, sắc mặt Bách Lý Lục Nghi hơi ảm đạm.

Bách Lý Hồng Hà ở bên cạnh nói: “Hạ đạo hữu, nếu tính theo ba nghìn năm tu luyện của ngươi thì là nhiều... Đây là trận pháp chuyên dùng để kiểm tra sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể tu sĩ Thần Tôn cảnh, một trăm là đầy!”

“Ngươi tu luyện ba nghìn năm đạt năm mươi bốn, nói là trước nay chưa từng có, sau này cũng không ai sánh bằng cũng được!”

“Tuy nhiên, so với những người chúng ta đã tu luyện mấy vạn năm, sức mạnh nguyền rủa của ngươi cũng không tính là nhiều!”

“Vù vù vù...” Ngay sau đó, lòng bàn tay Bách Lý Hồng Hà cũng đặt lên lớp màng sáng. Ánh sáng xanh mực lập tức bừng lên rực rỡ.

Sau đó, trên tấm bia đá lại xuất hiện một con số: bảy mươi chín!

“Haiz...” Bách Lý Lục Nghi thở dài, nói: “Hạ Nhân, ngươi đã cố hết sức rồi... là ông trời không cho chúng ta vượt qua cửa ải này!”

“Thế này đi... cách đại tỷ thí bắt đầu còn vài năm... chúng ta không tham gia tỷ thí nữa!”

“Hạ Nhân, đệ tử Bách Lý gia chúng ta, ngươi giúp đưa một bộ phận đi!”

“Chúng ta không thể ở lại Quốc gia Thần Chú nữa, nhưng có thể đến quốc gia thần linh khác!”

Hạ Nhân không trả lời nàng, mà hỏi một câu: “Vậy... trong tình huống bình thường, điểm số của tuyệt thế thiên tài có thể đạt đến bao nhiêu?”

“Hay nói cách khác, bài kiểm tra tâm lực phải đạt bao nhiêu điểm mới có thể vượt qua cửa ải đầu tiên?”

Bách Lý Lục Nghi nói: “Hồng Hà được bảy mươi chín điểm!”

“Nếu điểm số của ngươi cũng đạt được bảy mươi chín, vậy về cơ bản có thể xem là chắc chắn rồi!”

Hạ Nhân gật đầu, sau đó lần nữa đặt lòng bàn tay lên lớp màng sáng xanh mực.

Lần đầu tiên, hắn dựa vào sức mạnh nguyền rủa thuần túy trong cơ thể.

Lần này, hắn sử dụng Thất Chú Thư.

Hắn đưa sức mạnh nguyền rủa của mình vào Thất Chú Thư trước, sau đó mới truyền ra ngoài.

Có thể thấy bằng mắt thường, ánh sáng xanh mực trước mặt sáng hơn rất nhiều.

Con số bên trên hiện ra: bảy mươi mốt!

Vì Hạ Nhân không dùng toàn lực, bởi hắn sợ số liệu thần lực sau khi được Thất Chú Thư gia trì sẽ vượt quá giới hạn.

“Cái này...” Nhìn cảnh tượng ấy, Bách Lý Lục Nghi và Bách Lý Hồng Hà đều sững sờ.

Hạ Nhân không nói gì, chỉ âm thầm ước lượng một chút trong lòng, rồi lại đặt tay lên trận pháp kiểm tra.

Tám mươi, nhiều hơn số liệu của Bách Lý Hồng Hà lúc trước một điểm.

“Cái này cái này cái này... sao có thể?” Giọng Bách Lý Lục Nghi run rẩy khi lên tiếng.

“Chuyện này... có phải trận pháp xảy ra vấn đề không?” Nàng hơi không dám tin vào mắt mình: “Hồng Hà, con thử xem!”

Hạ Nhân rút tay khỏi lớp màng sáng.

Bách Lý Hồng Hà ở bên cạnh thử lại một lần.

Kết quả, số liệu của nàng vẫn là bảy mươi chín.

“Lão tổ, trận pháp không có vấn đề...” Bách Lý Hồng Hà gật đầu khẳng định.

Hạ Nhân nói: “Không có vấn đề... Bách Lý tiền bối, thật ra vừa rồi vãn bối vẫn chưa dùng hết sức, chỉ thử một chút thôi!”

“Nếu tám mươi điểm có thể vượt qua cửa ải, vậy là được rồi!”

“Phù...” Bách Lý Lục Nghi đã ở cảnh giới Thần Hoàng hít sâu một hơi.

Đã mấy nguyên niên nàng chưa từng có dao động cảm xúc mãnh liệt như vậy.

“Tốt... tốt... tốt...” Bách Lý Lục Nghi liên tục nói ba tiếng tốt: “Hạ Nhân, lần này ta nợ ngươi một ân tình!”

Hạ Nhân hỏi: “Bách Lý tiền bối, vãn bối còn một chuyện muốn thỉnh giáo.”

“Trước khi lên đài tỷ thí, phải kiểm tra sức mạnh nguyền rủa trước!”

“Nếu vượt qua cửa kiểm tra sức mạnh nguyền rủa, tiếp theo sẽ là kiểm tra chiến lực, tức là đánh nhau!”

“Vấn đề là, các vị đều là tu sĩ tu luyện sức mạnh nguyền rủa!”

“Ta thì khác, ta tu luyện đủ thứ tạp nham, cái gì cũng có!”

“Ta dùng thần thông khác để thắng tỷ thí, có được không?”

“Để ta nói cách khác!” Hạ Nhân lại nói: “Lúc tỷ thí, chẳng lẽ sẽ thi triển thuật nguyền rủa ngay tại chỗ sao?”

“Không không không...” Bách Lý Hồng Hà nói: “Hạ đạo hữu, ngươi hiểu lầm rồi!”

“Tu sĩ thuộc một đạo nguyền rủa chúng ta cũng tu luyện thần lực!”

“Sức mạnh nguyền rủa là tâm lực, tâm lực chỉ có thể dùng để nguyền rủa người khác, không thể dùng để đánh nhau!”

“Khi đánh nhau vẫn cần sử dụng thần lực!”

“Cho nên phương diện này ngươi không cần lo lắng!”

“Ngươi không cần dùng thần thông của một đạo nguyền rủa cũng không sao!”

“Thần thông thuộc tính ngũ hành kim, mộc, thủy, hỏa, thổ cũng không thành vấn đề. Có điều vì chúng ta mang thần cách nguyền rủa, muốn thúc động những thần thông thuộc tính này vẫn cần thần khí tương ứng hỗ trợ!”

“Thần khí trước đây ta đưa cho ngươi, ngươi đã luyện hóa chưa?”

Hạ Nhân nói: “Đã luyện hóa rồi!”

Hắn phất tay, thanh trường kiếm đỏ rực lập tức xuất hiện trong tay.

Thần thông thuộc tính hỏa thì hắn cũng có, tên là Thiên Khai Thần Liên.

Thứ này vốn là thần thông dành cho loại binh khí như côn gậy, nhưng cũng không sao, dùng kiếm vẫn có thể thi triển, chỉ là uy lực sẽ giảm đi một bậc mà thôi.

Với bản lĩnh của Hạ Nhân, dù uy lực bị giảm thì cũng đã đủ dùng.

CHƯƠNG 2262

Thiên Ngô Thần Hoàng trực tiếp gây khó dễ

Bách Lý Lục Nghi đích thân dẫn Hạ Nhân lên đường!

Cả Bách Lý gia, người đi chỉ có hai người bọn họ mà thôi.

Đương nhiên, hiện giờ thân phận của Hạ Nhân là Bách Lý Hồng Hà.

Hơn nữa, lần này lên đường, Hạ Nhân tiện tay thu Trịnh Hồng Lộc, Thái Chân và Mộ Thanh Đồng vào không gian Hồng Mông.

“Đó cũng là nơi diễn ra cuộc tỷ thí lần này!”

Bách Lý Lục Nghi chỉ đài cao phía trước, giới thiệu: “Bên kia có một tiểu thế giới, cấp bậc rất cao. Lát nữa các ngươi sẽ tiến vào tiểu thế giới để tỷ thí, hình ảnh cuộc tỷ thí sẽ được truyền ra theo thời gian thực!”

Nơi này không có nhiều người, chỉ chưa đến trăm người.

Mười hai gia tộc Thần Hoàng cảnh đều có mặt.

Hạ Nhân liếc mắt nhìn qua, những kẻ tham gia tỷ thí gần như đều là người từ Thần Tôn cảnh tầng tám trở lên.

Có người tầng chín, có người tầng mười, thậm chí còn có người tầng mười một.

Dù sao, trong một gia tộc Thần Hoàng không thể có quá nhiều đệ tử đạt Thần Tôn cảnh. Mà cho dù có đệ tử Thần Tôn cảnh, cũng chưa chắc đã có người đạt Thần Tôn cảnh tầng mười hai.

“Thiên Ngô gia không tham gia sao?” Hạ Nhân hỏi Bách Lý Lục Nghi.

Bách Lý Lục Nghi gật đầu, nói: “Không sai... Thiên Ngô gia không tham gia!”

“Lão tổ Thiên Ngô gia là chủ nhân Thiên Ngô thần vực. Lần này tuyển chọn phó thành chủ của Thiên Ngô thành, chủ thành Thiên Ngô thần vực!”

“Tổng cộng mười hai gia tộc Thần Hoàng, chọn ra bốn gia tộc!”

“Ngươi nhìn kìa...” Bách Lý Lục Nghi bĩu môi, nói: “Ba vị kia đều là Thần Hoàng cảnh, do Thần Quốc phái tới, chuyên trách giám sát cuộc tỷ thí lần này!”

Hôm nay Hạ Nhân cũng xem như được mở mang tầm mắt, một hơi nhìn thấy nhiều Thần Hoàng đến vậy.

“Còn người kia nữa, thấy chưa? Người mặc đạo bào màu tím vàng, ngồi cách ba vị Thần Hoàng kia không xa, chính là Thần Hoàng của Thiên Ngô gia, hắn là Thần Hoàng cảnh tầng mười!”

Ánh mắt Hạ Nhân lướt qua Thiên Ngô Đại Quân nhưng không dừng lại, hắn cũng không dám dùng thần niệm dò xét.

Nhưng biết đối phương là Thần Hoàng cảnh tầng mười là đủ rồi.

“Chư vị...” Một lát sau, một vị Thần Hoàng đứng dậy, nói: “Cuộc tỷ thí sắp bắt đầu!”

“Mời đệ tử của mười hai gia tộc tham gia tỷ thí lên đài, công khai kiểm tra thân phận!”

Vị Thần Hoàng này cũng đến từ Thần Quốc, là một kẻ hơi béo, trên mặt luôn nở nụ cười, trông đầy vẻ từ bi.

Ấn tượng đầu tiên của Hạ Nhân là tên này chẳng khác nào một người tu Phật.

Sau đó, Hạ Nhân cùng mười một đệ tử khác bước lên đài.

Ngay lúc mười hai người Hạ Nhân vừa đứng vững, vị Thần Hoàng của Thiên Ngô gia, Thiên Ngô Đại Quân mặc đạo bào màu tím vàng, bỗng nhiên đứng bật dậy.

Hắn nhìn lên đài, cuối cùng ánh mắt dừng trên người Hạ Nhân.

“Hạ Nhân... ngươi vẫn tới...” Trên mặt Thiên Ngô Đại Quân mang theo nụ cười lạnh, ánh mắt cũng lạnh lùng nhìn hắn, “Ta đã cho ngươi cơ hội!”

Hạ Nhân chắp tay: “Vãn bối không biết tiền bối đang nói gì?”

“Không biết?” Thiên Ngô Đại Quân nói: “Bách Lý gia các ngươi tự cho rằng mình đã nắm giữ tất cả, nào hay mọi chuyện đều nằm dưới ánh mắt của bản tọa!”

“Ngay từ khoảnh khắc ngươi bước vào Bách Lý gia, ta đã biết rồi!”

“Để ngăn ngươi tham gia tỷ thí, bản tọa đặc biệt thêm một cửa kiểm tra sức mạnh nguyền rủa trước khi tỷ thí!”

“Đây cũng là cơ hội cuối cùng bản tọa dành cho ngươi!”

“Nếu là kẻ biết thời thế, ngươi không nên tới!”

“Thế nhưng hôm nay ngươi lại tới!”

“Nếu ngươi đã tới... vậy bản tọa không thể tha cho ngươi!”

Không hề có dấu hiệu báo trước, Thiên Ngô Đại Quân lập tức vỗ một chưởng tới!

Đương nhiên, đòn này không dùng toàn lực!

Nếu không, với năng lực của Thần Hoàng cảnh, một chưởng này đánh xuống thì cả phủ thành chủ sẽ hóa thành tro bụi.

“Thiên Ngô Đại Quân, ngươi dám...” Hạ Nhân còn chưa kịp né tránh, Bách Lý Lục Nghi ở phía bên kia đã lóe người chắn trước mặt hắn, phất tay áo đánh ra một tiếng “bốp”, chặn lại toàn bộ sức mạnh của đòn tấn công từ Thiên Ngô Đại Quân.

Có điều, trong một chiêu qua lại giữa hai người, thần lực đều được thu liễm, nên dư chấn cũng không đến mức phá hủy võ đài.

Thế nhưng rất nhanh, một cảnh tượng khiến Hạ Nhân kinh hãi đã xảy ra.

Một nam tử cũng mặc đạo bào màu tím vàng ở bên cạnh đột nhiên đứng phắt dậy, bất ngờ phát động một đòn công kích thần niệm về phía hắn.

Một lưỡi đao thần niệm trắng như tuyết chém thẳng về phía Hạ Nhân.

Chỉ cần nghĩ bằng đầu gối cũng biết, y phục của người này gần như giống hệt Thiên Ngô Đại Quân, khí tức cũng tương thông.

Chắc chắn đó là vị Thần Hoàng cảnh mới tấn thăng của Bách Lý gia!

May mà ngay khoảnh khắc đòn công kích thần niệm kia được tung ra, trên không võ đài, cách phía trước Hạ Nhân không xa, bỗng nhiên xuất hiện một tầng kết giới.

Kết giới chặn đứng đòn công kích thần niệm của đối phương.

“Tất cả không được động thủ!” Tu sĩ béo đến từ Thần Quốc đứng dậy, nói: “Còn ai làm loạn hiện trường, đừng trách bản tọa không khách khí!”

Da đầu Hạ Nhân tê dại, mồ hôi tuôn ướt lưng.

May mà có một trận pháp phòng ngự thần niệm.

Thứ này hẳn được lập ra để duy trì sự công bằng trong lúc tỷ thí, đề phòng có kẻ dùng thần niệm đánh lén.

Hôm nay vừa hay lại vô tình giúp ta cản một đòn.

Nếu không, công kích thần niệm của Thần Hoàng tầng một, lão tử tuyệt đối không chống đỡ nổi.

Cứ tiếp tục ở lại đây, lát nữa xuống đài mà Thần Hoàng của Thiên Ngô gia lại đánh thêm một đòn thần niệm, ngoài chết ra lão tử còn có thể làm gì?

Lúc ta còn năng lực, giúp Bách Lý gia các ngươi một tay cũng chẳng sao, nhưng bây giờ lão tử sắp chết đến nơi rồi, còn giúp các ngươi cái gì nữa?

Hạ Nhân không hề do dự, lập tức vung tay, thả Trịnh Hồng Lộc ra khỏi không gian Hồng Mông.

“Công tử?” Trịnh Hồng Lộc nhìn Hạ Nhân, có phần kinh ngạc.

Lúc này Hạ Nhân vẫn mang dáng vẻ của Bách Lý Hồng Hà, hắn truyền âm cho Trịnh Hồng Lộc: “Mở thông đạo hư không, lập tức quay về phía thành Tuyền Cơ, đừng do dự!”

Trịnh Hồng Lộc đấm mạnh một quyền, dưới sự đan xen của pháp tắc không gian và thần lực, một vòng xoáy không gian lập tức hình thành.

Ngay sau đó, Hạ Nhân trực tiếp bỏ chạy.

Nhìn thì có vẻ chậm, nhưng trên thực tế, tất cả chỉ xảy ra trong nháy mắt.

“Thấy chưa!” Thiên Ngô Thần Hoàng nói: “Ta đã bảo đây là hàng giả mà...”

Thiên Ngô Thần Hoàng khẽ vuốt lại dấu vết không gian, sau đó cũng tung ra một quyền, gạt mở vòng xoáy hư không rồi đuổi theo.

Vốn dĩ Thiên Ngô Thần Hoàng vẫn luôn lo lắng trong lòng vì mình từng nguyền rủa Hạ Nhân.

Lần này lại xảy ra chuyện như vậy, trong lòng hắn chắc chắn không cho phép Hạ Nhân còn sống rời đi.

Nhưng khi Thiên Ngô Thần Hoàng gạt mở hư không, xuất hiện ở phía thành Tuyền Cơ, hắn chợt phát hiện Hạ Nhân vẫn chưa đi. Tên tiểu tử này đang cầm trong tay một chiếc mõ gỗ màu trắng.

Thiên Ngô Thần Hoàng còn chưa kịp phản ứng, chiếc mõ trong tay Hạ Nhân đã phát ra một luồng thần quang màu trắng với tiếng “bốp”.

Ngay sau đó, Thiên Ngô Thần Hoàng hoàn toàn mất đi ý thức.

Một lớp ánh vàng nhàn nhạt trong nháy mắt phủ lên người hắn.

“Hồng Lộc, thu lại!” Hạ Nhân không dám phân tâm.

Hắn lập tức bảo Trịnh Hồng Lộc thu người lại.

Nhưng chiếc mõ trong tay hắn vẫn hướng về bốn phía.

Bởi vì Thiên Ngô gia không chỉ có một vị Thần Hoàng, mà là hai vị.

Lỡ vị Thần Hoàng thứ hai cũng đột nhiên xuất hiện thì sao?

Thế nhưng Hạ Nhân đợi đủ thời gian cháy hết nửa nén nhang, vị Thần Hoàng thứ hai vẫn không xuất hiện.

Lúc này, dao động không gian cũng đã được vuốt phẳng từ lâu, nên không cần lo sẽ có Thần Hoàng nào khác đuổi theo.

“Phù…” Hạ Nhân thở ra một hơi thật sâu.

Nhưng hắn vẫn không dám lơ là, lại ra lệnh cho Hồng Lộc mở hư không, một hơi trở về Hạ gia.